

УДК 37.013.75

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ НА ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ

Шварп Н.В., Мосенцева С.М.

*Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного
фармацевтичного університету, м. Харків, Україна*

surgay66@gmail.com

Підвищення якості підготовки лікарів-інтернів є основною задачею кафедр та навчальних закладів, які виконують післядипломну підготовку фахівців. Про важливість кваліфікації фахівців лікарських спеціальностей свідчать і стандарти ВООЗ, які трактують медичну практику якісною при наявності підготовлених фахівців, оптимального використання ресурсів та медичних технологій мінімізованого ризику для пацієнтів і задоволеності пацієнта від контактів з медичною підсистемою. І саме рівень кваліфікації фахівців знаходиться у цьому переліку на першому місці.

Специфіка підготовки майбутніх кваліфікованих лікарів-інтернів, визначається умовами модернізації медичного забезпечення населення України яка здійснюється шляхом адаптації та перетворення медичної освітньої сфери до світового рівня. У зв'язку з впровадженням медичної реформи особливого значення набуває таке ринково-економічне поняття як конкуренція, що у свою чергу спонукає учасників освітнього процесу до постійного осучаснення, оновлення та впровадження нових технологій, форм, методів та інших компонентів навчання у підготовку лікарів-інтернів на післядипломному етапі. Ще чотири роки тому визначалося, що основними завданнями післядипломної освіти лікарів є підвищення якості навчання, широке впровадження самостійної роботи, дистанційної освіти та підготовка лікарів-інтернів до вимог безперервного професійного розвитку протягом усього життя [1, с. 3]. На сьогодні таке визначення не втратило своєї актуальності але, теоретичний аналіз наукових праць та вивчення практики підготовки лікарів-інтернів сьогодні вказує на деякі невирішені протиріччя, а саме:

– між якістю теоретичної підготовки і запитами практики. Проходження інтернатури має тісний зв'язок з медичним навчальним закладом в якому інтерн продовжує отримувати знання необхідні для майбутньої роботи. У майбутнього лікаря не може бути прогалин у знаннях, тому що такий стан може призвести у подальшому до жахливих наслідків. Тобто, знання повинні засвоюватися і подаватися якісно і слугувати підґрунтям для практичної реалізації лікаря;

– між об'єктивними вимогами до формування фахових компетентностей, особливо практичних, та незначним обсягом обґрунтування, з точки зору науки, педагогічних умов які б це забезпечували. На післядипломному етапі навчання особливого значення набуває засвоєння лікарями-інтернами практичних навичок доведених та відпрацьованих до автоматизму. Високоякісне оволодіння лікарськими маніпуляціями є своєрідним індикатором готовності майбутнього лікаря до самостійної діяльності.

– між сучасними вимогами до готовності лікарів-інтернів одразу після навчання повноцінно виконувати свої професійні обов'язки та їх навчанням на післядипломному етапі з можливістю подальшого працевлаштування. Відомо, що умови навчання, організація проходження інтернатури залишаються незмінними «Положенням про спеціалізацію (інтернатуру) випускників вищих медичних і фармацевтичних закладів освіти III-IV рівнів акредитації медичних факультетів університетів» затвердженого наказом МОЗ України від 19.09.1996 № 291. Залишається відсоток випускників медичних закладів вищої освіти які з тих чи інших причин розривають угоди на підготовку фахівців у частині невідпрацювання 3-х років після проходження інтернатури. Має місце невідповідність бажання студента, що закінчив навчальний заклад і який мріяв про одну спеціалізацію, баченню керівниками цього студента в іншому профілі.

Отже, актуальними є питання розгляду та впровадження педагогічних умов які сприятимуть вирішенню таких проблем в освітньому процесі. На шляху вибору педагогічних умов постають суперечності між: неповною визначеністю конкретних вимог щодо підготовки лікарів-інтернів у нормативних документах та реальною потребою у висококваліфікованих лікарських кадрах; неузгодженістю нормативних вимог щодо процесу формування компетентності у лікарів-інтернів та необхідністю розробки чітких орієнтирів післядипломної підготовки на провідних кафедрах у вищих навчальних закладах де лікарі продовжують навчання певний час.

Ефективність навчання лікарів-інтернів на етапі післядипломної підготовки залежить від педагогічних умов. Під педагогічними умовами удосконалення післядипломної підготовки лікарів-інтернів розглядаються необхідні обставини, а саме: система органічно взаємо-пов'язаних педагогічних і практичних дій, спрямованих на розв'язання конкретних педагогічних завдань освітнього процесу реалізація яких сприятиме активному процесу формування професійної компетентності фахівця, а саме: використання у процесі навчання активних форм, методів та інноваційних засобів навчання, що надає змогу моделювати професійні ситуації, функціональні можливості яких є основою для формування професійної компетентності та професійно-орієнтованої мотивації до опанування професійно значущих знань і вмінь (впровадження інтерактивних методів навчання); розробка якісного та зрозумілого для всіх учасників освітнього процесу навчально-методичного забезпечення для організації змісту самостійної діяльності на основі професіоналізації.

1. Лісовий В. М., Капустник В. А., В'юн В. В. Про стан та перспективи підготовки лікарів-інтернів у Харківському національному медичному університеті. *Сучасний стан та перспективи підготовки лікарів-інтернів у Харківському національному медичному університеті : наук.-метод. конференція, присвячена 210-й річниці ХНМУ*. Харків, 2015. С. 3